

בא לו כהן גדול פרק שביעי יומא עא. תורה אור

מסורת הש"ס

- 1. וידעך את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עולת העם וכפר בעוון ובעד העם: ויקרא טז כד
- 2. וכן אהרן אל אהל מועד ויקשש את בגדי הקדש אשר לבש בבאו אל הקדש ודחייהם שם: ויקרא טז כג
- 3. ואת חלב החסאת יקטר המזבחה: ויקרא טז כה
- 4. ואת פר החסאת ואת שער החסאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש ויצא אל מחוץ למחנה וישרפו באש את עורם ואת בשרם ואת פרשם: ויקרא טז כז
- 5. והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו וידעך את בשרו במים ובאזרחי כן יבוא אל המזבחה: ויקרא טז כח
- 6. והשרף אתם יכבס בגדיו וידעך את בשרו במים ובאזרחי כן יבוא אל המזבחה: ויקרא טז כח
- 7. והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד עד לפני ל' לכפר עליו ולשלח אתו לעזאזל המזבחה: ויקרא טז ט
- 8. אתהחלך לפני יי בארצות החיים: תהלים קטז ט
- 9. כי ארץ ימים ושנות חיים ושלווה וישיבת קיי: משלי ג ב
- 10. אליכם אישים אקרא וקולו אל בני אדם: משלי ח ד
- 11. אם יזקין בארץ ישרשו ובעפר ימותו גונו: מידות מים יפרח ועשה קציר כמו נטע: איוב יד ה-ט

כל הפרשה נאמרה על הסדר וכו'. ואי כסדרן כתיבי וכן הסדר שמוילאן בבגישה ראשונה ואין עבודה חלוונה של נגדי זהב מפסקת בין עבודת היום להולאת קף ומחמה לא משכחת לה וכו' כנר פרשטיה זפרק אמר להס הממונה

נבנים להקטיר קטורת של בין הערבים ולהטיב את הנרות. תימה הוא ללא קמני תמיד של בין הערבים ושמא יש לומר משום דכבר תנא ליה זרישא בזמלמיה דר"ע: **ולא הטיב** את הנרות. הא ללא מנא להדליק את הנרות שתימה בין הערבים אצל הטבה זכפרא הואי נ"ל דלילמא זימי שמעון הצדיק נשנית משנה זו וכן ממתנין לתמיד (דף לג.) נתנן מי שזכה לדשון המנורה נכנס ומנאל שמי נרות מזרחיות ודלקות מדשן את השאר ומניח את אלו זה היה כמו כן זימי שמעון הצדיק נתנן לנאן שכני פי משמת שמעון הצדיק מדשנו כו' ואס כן זימי שמעון הצדיק היו דולקין אותו שמי נרות מזרחיות עד הערב והיה לרין להטיב אותם זרישא ולא כן היה עושה הדלקה ולהכי נקט ולהטיב את הנרות ולא קמני להדליק משום דהטבה היתה קודם כדפרשטיה: **לא משכחת לה אלא ג' מביירות.** לעיל פ' אמר להס הממונה (דף לג.) ד"ה ואלו פירשתי: ואימא

נבנים להקטיר קטורת של בין הערבים ולהטיב את הנרות. תימה הוא ללא קמני תמיד של בין הערבים ושמא יש לומר משום דכבר תנא ליה זרישא בזמלמיה דר"ע: **ולא הטיב** את הנרות. הא ללא מנא להדליק את הנרות שתימה בין הערבים אצל הטבה זכפרא הואי נ"ל דלילמא זימי שמעון הצדיק נשנית משנה זו וכן ממתנין לתמיד (דף לג.) נתנן מי שזכה לדשון המנורה נכנס ומנאל שמי נרות מזרחיות ודלקות מדשן את השאר ומניח את אלו זה היה כמו כן זימי שמעון הצדיק נתנן לנאן שכני פי משמת שמעון הצדיק מדשנו כו' ואס כן זימי שמעון הצדיק היו דולקין אותו שמי נרות מזרחיות עד הערב והיה לרין להטיב אותם זרישא ולא כן היה עושה הדלקה ולהכי נקט ולהטיב את הנרות ולא קמני להדליק משום דהטבה היתה קודם כדפרשטיה: **לא משכחת לה אלא ג' מביירות.** לעיל פ' אמר להס הממונה (דף לג.) ד"ה ואלו פירשתי: ואימא

נבנים להקטיר קטורת של בין הערבים ולהטיב את הנרות. תימה הוא ללא קמני תמיד של בין הערבים ושמא יש לומר משום דכבר תנא ליה זרישא בזמלמיה דר"ע: **ולא הטיב** את הנרות. הא ללא מנא להדליק את הנרות שתימה בין הערבים אצל הטבה זכפרא הואי נ"ל דלילמא זימי שמעון הצדיק נשנית משנה זו וכן ממתנין לתמיד (דף לג.) נתנן מי שזכה לדשון המנורה נכנס ומנאל שמי נרות מזרחיות ודלקות מדשן את השאר ומניח את אלו זה היה כמו כן זימי שמעון הצדיק נתנן לנאן שכני פי משמת שמעון הצדיק מדשנו כו' ואס כן זימי שמעון הצדיק היו דולקין אותו שמי נרות מזרחיות עד הערב והיה לרין להטיב אותם זרישא ולא כן היה עושה הדלקה ולהכי נקט ולהטיב את הנרות ולא קמני להדליק משום דהטבה היתה קודם כדפרשטיה: **לא משכחת לה אלא ג' מביירות.** לעיל פ' אמר להס הממונה (דף לג.) ד"ה ואלו פירשתי: ואימא

כחן אצל אלו ואלו העם דווקא כתיבא קרא אחר הולאת קף ומחמה ולא אינטריך לן לשנע סדרה דקראי: **אמר קרא וילא ועשה וגו'.** וזו יליאה ראשונה האמורה זכפראה הילכך על כרחן מקמי הולאת קף ומחמה עמיד להו כדפסקא זכנייה לזכודת היום: **אשר לבש כנר.** אלמא זו היא פשיטה שניה שמע מינה יש הפסקת חילוף נגדיה בין עבודת היום להולאת קף ומחמה. ורבא לא אלתקפמיה דרבי וירא קאי אלא לפרושי טעמא דמתנימא דמשנשא קראי: **ה"ג קראי כתיבי וכו'.** ולא גרס תיבי: אינו רואה פ' ושעיר ושרפים. אלמא שריפתן זכוד שכהן גדול לזכוד נגדי בין היום: **ואילו אימורי העולה לזכודי הכל [ע.]** זכר הכי עמיד להו (כשטובל) זכנייה שלישית עם אלו ואלו העם: **אימא חזן מפסקו זה ואילך.** לא נכתבה על הסדר: **שניש מפנימא.** ואימא שריפת הפ' השעיר אחר טעילה שלישית: **אמר קרא והמשלה את השעיר וגו'.** וזכרותו לשון עצמנו נאמר והשורף אותם דמשמתי זכפריפת הפ' ושעיר ושינהו כמזבין אחר זאת חלז החטאת ועל כרחן שילוח השעיר מקמי הקטרת אימורים הוה כדכתיב ושלח את השעיר זכפדנר והדר ואת חלז החטאת ועל כרחן והמשלה זכתיב זכפריה כאלה שהפסיק הענין שהיה מדבר בו וחזר ומסיימו ואומר ואותו שילוח שאמרתי לך למעלה המשלחו ממנא זכדיה וזכרותו לשון עצמנו נאמר והשורף: **מה והמשלה חף על פי שנכתב אחר אימורי חטאת דמעיקרא הוא חף והשורף חף על פי שנכתב אחריהן מעיקרא**

- א) ויעל י. ב. ג. ד. לה. זכתי (ע"א: 3) לעיל 3. 4) [על] 5) [על] 6) [על] 7) [על] 8) [על] 9) [על] 10) [על] 11) [על] 12) [על] 13) [על] 14) [על] 15) [על] 16) [על] 17) [על] 18) [על] 19) [על] 20) [על] 21) [על] 22) [על] 23) [על] 24) [על] 25) [על] 26) [על] 27) [על] 28) [על] 29) [על] 30) [על] 31) [על] 32) [על] 33) [על] 34) [על] 35) [על] 36) [על] 37) [על] 38) [על] 39) [על] 40) [על] 41) [על] 42) [על] 43) [על] 44) [על] 45) [על] 46) [על] 47) [על] 48) [על] 49) [על] 50) [על] 51) [על] 52) [על] 53) [על] 54) [על] 55) [על] 56) [על] 57) [על] 58) [על] 59) [על] 60) [על] 61) [על] 62) [על] 63) [על] 64) [על] 65) [על] 66) [על] 67) [על] 68) [על] 69) [על] 70) [על] 71) [על] 72) [על] 73) [על] 74) [על] 75) [על] 76) [על] 77) [על] 78) [על] 79) [על] 80) [על] 81) [על] 82) [על] 83) [על] 84) [על] 85) [על] 86) [על] 87) [על] 88) [על] 89) [על] 90) [על] 91) [על] 92) [על] 93) [על] 94) [על] 95) [על] 96) [על] 97) [על] 98) [על] 99) [על] 100) [על]

הגרות הב"ח

(א) נ"ג רבא אמר אמר רבא כהן ושעיר יצא אחר הקולת קף ומחמה זכדי לנן: (ב) ר"ש ד"ה חף המשלה כי המשלה ע"י את כל שיעתם ועלו: ומלוא:

רבינו חננאל

אמר ר' חסדא גמרי ה' טבילות ה' קידושי, ואי סבדי, כלומר כמו שכתוב עבודת היום, לא חמבא אלא שלש טבילות, וזה פירושו, טבילה לתמיד של שחר שהוא קודם לטבילה, ואחר כך חתיב כשבא ללבוש בגדי לבן (כתיב) בגדי קדש [הם] ורחץ בבית את בשרו ולבשם, וכתוב מפורש הכל סדר עבודת היום, ובסוף בבהרה כתוב וכן אהרן אל אהל מועד וילבש את בגדי הדר וגו', ובכתיב ורחץ את בשרו במים בקיבוץ קדוש וגו', ויצא ועשה את עולתו וגו', שלמו העבודות כאלו שלש טבילות אלה והנה עושה עבודת היום ומניח הכף והמחמה וירצא טובל ונושה אילו ואלו העם כו', ואחר כך טובל עוד ונכנס ומוציא המחמה וירצא טובל ומשלים לפיכך אמר רב חסדא כל הפרשה נאמרה על הסדר אלא מובא אהרן אל אהל מועד ואילך. כשבא המשלה אומר רבי עקיבא גדול מחיה חיים עשני שליחותו. בפומבייתא כי הווי מפיטרי רבנן מהדרי אמרי הכי, מחיה חיים יתן ליה חיים ארוכים טובים ומתקונים, שנאמר כי ארץ ימים ושנות חיים ושלווה וישיבת קיי: ומה הן שנות חיים השנים המשתתן לו לאדם מרעה לטובה. אמהלך לפני ה' בארצות החיים, זה מקום שורקים. אליכם אישים אקרא, אילו תלמיד החכמים (שישיבים) גבורה כאנשים. והרועה להביא יין על המזבח ישקה ת"ח שנקראו אישים. ואם ראה שהתורה פוסקת מורע, ישא בת תלמיד חכם, שנאמר אם יזקין בארץ ישרשו וגו' מריח מים יפריח.

אמר ר' חסדא גמרי ה' טבילות ה' קידושי, ואי סבדי, כלומר כמו שכתוב עבודת היום, לא חמבא אלא שלש טבילות, וזה פירושו, טבילה לתמיד של שחר שהוא קודם לטבילה, ואחר כך חתיב כשבא ללבוש בגדי לבן (כתיב) בגדי קדש [הם] ורחץ בבית את בשרו ולבשם, וכתוב מפורש הכל סדר עבודת היום, ובסוף בבהרה כתוב וכן אהרן אל אהל מועד וילבש את בגדי הדר וגו', ובכתיב ורחץ את בשרו במים בקיבוץ קדוש וגו', ויצא ועשה את עולתו וגו', שלמו העבודות כאלו שלש טבילות אלה והנה עושה עבודת היום ומניח הכף והמחמה וירצא טובל ונושה אילו ואלו העם כו', ואחר כך טובל עוד ונכנס ומוציא המחמה וירצא טובל ומשלים לפיכך אמר רב חסדא כל הפרשה נאמרה על הסדר אלא מובא אהרן אל אהל מועד ואילך. כשבא המשלה אומר רבי עקיבא גדול מחיה חיים עשני שליחותו. בפומבייתא כי הווי מפיטרי רבנן מהדרי אמרי הכי, מחיה חיים יתן לך חיים ארוכים וטובים ומתוקנים *אתהחלך לפני ה' בארצות החיים אמר רבי יהודה זה מקום שורקים *כי אורך ימים ושנות חיים ושלום וישיבת קיי: וכי יש שנים של חיים ויש שנים שאינן של חיים אמר רבי אלעזר אלו שנותיו של אדם המתהפכות עליו מרעה לטובה *אליכם אישים אקרא אמר רבי ברכיה אלו תלמידי חכמים שדומין לנשים ועושין גבורה כאנשים ואמר רבי ברכיה הרועה לזכך יין על גבי המזבח ימלא גרונום של תלמידי חכמים יין שנאמר אליכם אישים אקרא ואמר רבי ברכיה אם רואה אדם שתורה פוסקת מזרעו ישא בת תלמיד חכם שנאמר *אם יזקין בארץ ישרשו ובעפר ימות גזעו מריח

הוא: **אדרבה אם שורף והשפא.** שפרי לזוי עיקר שריפתן אחר אימורי חטאת נאמר כדכתיב ואת חלז החטאת ואת שרפוי ואת שפרי: **חף המשלה והשפא.** דווקא כתב אחר אימוריין ושילוח שעיר האמור למעלה מהס הכי קאמר ונשא השעיר עליו את (כ) עונותיו ושלחו המדברה כשיגיע זמן שילוחו: **המשלה מעיקרא משמע.** כאלה שחזר לענין שהפסיק בו וכמו שפירשתי ושילוח שעיר זכמותו נכתב מדלג הדר וכתב אחר אימוריין ושלח השעיר והמשלחו יכבס נגדיו: **רבא אמר.** לא מניח ליום המתרת: **מלאו בשוק.** מכדנן לפני הבריות ואומר לו אישי כהן גדול וכו': **מחייב חיים.** הוא הקדוש זכרין הוא עשני שליחותו: **מפני מהדרי.** שהיה אחר נוטל רשות מחזירו לשוב לניסוח: **אסעך וכו'.** איידי דליירי זכמים מתוקנים נקט לה: **זה מקום שורקים.** שאדם מואל לקנות מוונותיו ולפי שהיה דוד מתגלגל על הגל היה מתפלל על הדבר: **שמתהפכות עליו.** שיהיה עני זכירותו ונעשה עשיר לעת זכרותו דומה לו כאלו עכשו נעשה חי מתוך מיתה: **אליכם אישים אקרא.** * כדאש פרשת ושנת חיים הוא להכי נקט ליה: **שדומין לנשים.** עונותיו ומשושי כח: **אישים.** לשון אשה מדלג כתיב אנשים: * (שנפך) יין וכו'. אישים לשון קרבן אשה:

העם והקטרת אמורי פר ושעיר שנעשים זכרין נגדיו וזכ וטובל ומקדש ופושטין ולבש בגדי לבן וכו' אל אהל מועד להוליא את הכף ואת המחמה שהקטיר בה הקטרת לפני ולפנים (ויקרא טז כא.) מאי טעמא. לרין להפסיק זכלותו ואלו העם בין עבודת היום להולאת קף ומחמה (ועיל 26.) גמירי. הלכה למשה מסיני, חמש טבילות. זו ביום (סס) ועשרה קידושיין. דיו ורגלו מן הכיור (ועיל 15.) ואי אמרת כסדרן. של עבודות כתיב מקרא זה, לא משכחת לה אלא שלש טבילות. אחת לתמיד של שחר ולשית היום זכלה עם הולאת קף ומחמה. אחת בין הולאת קף ומחמה לחלו ואלו העם אחת עשית עולמו ועולת

תוס'
ללא היינו לזכ ככו. י"ל (דילמא) [דמ"ג] בגי נד בה סולן אע"ג דמקרא משפיקן לעיל שפומתיין מהן. והא תרי קראי כתיבי ואת חלז החטאת ואת שפרי ואת פר החטאת וגו'. ומינה נלוא הכי מקשה ליה דשריפת פ' ושעיר מוכנה הוה אילן ואלו העם ואלו היא קודם כמו ששינו לעיל. י"ל כי משום הך קישוף לן לרין להגיב מפסקו זה ואליו שכל זה תלוי בפסוק זה דווד אל אהל מועד וילא ועשה את עולתו וסדר הולאת קף ומחמה ואלו ואלו העם לא נאמר כסדר ממתי עשיין. חדל דלילא ואלו העם קומיין קף ומחמה ועוד דשריפת פ' ושעיר הוה ש"לובה כו'. תימה לעיל זפרק אמר להס הממונה (גב.) אלא דקריש גבי ה' עטילות וי' וידעך לזכ לזכ כתיב אמר אלה מושג אלה מקית שפיעה לזככה כו'. וי"ל דההך דריש מדמתי אחר לכל ועיל דריש מדיקא. מ"ר. וישן תימה להביא דמא חמיתין לעיל לזכ פקח הממונה (גל.) כי שפרי היה נגזר בשעת ס' ובערב היה נגזר (ועיל 13.)

א) ויעל י. ב. ג. ד. לה. זכתי (ע"א: 3) לעיל 3. 4) [על] 5) [על] 6) [על] 7) [על] 8) [על] 9) [על] 10) [על] 11) [על] 12) [על] 13) [על] 14) [על] 15) [על] 16) [על] 17) [על] 18) [על] 19) [על] 20) [על] 21) [על] 22) [על] 23) [על] 24) [על] 25) [על] 26) [על] 27) [על] 28) [על] 29) [על] 30) [על] 31) [על] 32) [על] 33) [על] 34) [על] 35) [על] 36) [על] 37) [על] 38) [על] 39) [על] 40) [על] 41) [על] 42) [על] 43) [על] 44) [על] 45) [על] 46) [על] 47) [על] 48) [על] 49) [על] 50) [על] 51) [על] 52) [על] 53) [על] 54) [על] 55) [על] 56) [על] 57) [על] 58) [על] 59) [על] 60) [על] 61) [על] 62) [על] 63) [על] 64) [על] 65) [על] 66) [על] 67) [על] 68) [על] 69) [על] 70) [על] 71) [על] 72) [על] 73) [על] 74) [על] 75) [על] 76) [על] 77) [על] 78) [על] 79) [על] 80) [על] 81) [על] 82) [על] 83) [על] 84) [על] 85) [על] 86) [על] 87) [על] 88) [על] 89) [על] 90) [על] 91) [על] 92) [על] 93) [על] 94) [על] 95) [על] 96) [על] 97) [על] 98) [על] 99) [על] 100) [על]